

Măsuri preventive și provizorii - Polonia

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [PI](#) a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

CUPRINS

- 1 [Care sunt diferitele tipuri de măsuri?](#)
- 2 [Care sunt condițiile în care se pot dispune asemenea măsuri?](#)
 - 2.1 [Procedura](#)
 - 2.2 [Principalele condiții](#)
- 3 [Care este obiectul și natura măsurilor de acest fel?](#)
 - 3.1 [Ce tipuri de bunuri pot face obiectul unor asemenea măsuri?](#)
 - 3.2 [Care sunt efectele măsurilor de acest fel?](#)
 - 3.3 [Care este valabilitatea măsurilor de acest fel?](#)
- 4 [Există o cale de atac împotriva măsurii dispuse?](#)

1 Care sunt diferitele tipuri de măsuri?

Tipul de măsură depinde de natura creanței care urmează să fie asigurată. În temeiul articolului 747 din Codul de procedură civilă (*odeks postępowania cywilnego*), creanțele monetare sunt asigurate prin:

- punerea sub sechestrul a unor bunuri mobile, remunerații și salarii, creanțe dintr-un cont bancar sau alte creanțe sau a unui alt drept de proprietate;
- grevarea bunului imobil al entității obligate cu o ipotecă obligatorie;
- stabilirea unei interdicții privind cedarea sau grevarea unor bunuri imobile pentru care nu există un registru funciar sau ipotecar sau pentru care registrul funciar și ipotecar a fost pierdut sau distrus;
- grevarea unei nave sau a unei nave aflate în construcție cu o ipotecă maritimă;
- stabilirea unei interdicții privind cedarea dreptului de proprietate în regim de locație comună asupra spațiului;
- stabilirea reorganizării judiciare a unei întreprinderi sau a unei exploatații agricole a entității obligate sau a unei unități care face parte dintr-o întreprindere sau o parte a acesteia sau a unei părți a unei exploatații agricole a entității obligate.

În cazul în care se asigură un alt tip de creanță, instanța stabilește garanția pe care o consideră necesară în cazul respectiv, fără a exclude măsurile destinate asigurării creanțelor monetare (articolul 755 din Codul de procedură civilă). În particular, instanța poate:

- să standardizeze drepturile și obligațiile părților sau ale participanților la proceduri pe durata acestora;
- să stabilească o interdicție privind cedarea elementelor sau a drepturilor care fac obiectul procedurii;
- să suspende procedura de executare sau alte proceduri care vizează punerea în aplicare a unei hotărâri judecătorești;

- să reglementeze aspectele legate de custodia copiilor (minori) și contactul cu copiii;
- să dispună înregistrarea unui mențiuni adecvate în registrul funciar și ipotecar sau într-un alt registru adecvat.

Interesele părților sau ale participanților la o procedură ar trebui să fie luate în considerare atunci când se alege forma sub care va fi furnizată garanția, pentru a se asigura protecția juridică adecvată pentru entitatea îndreptățită și pentru a nu împovăra excesiv entitatea obligată.

2 Care sunt condițiile în care se pot dispune asemenea măsuri?

2.1 Procedura

Procedurile pentru furnizarea de garanții sunt instituite:

- la cererea unei părți sau a unui participant la procedură depusă la instanța judecătorească competentă să examineze cauza în primă instanță. În cazul în care această instanță nu poate fi identificată, instanța competentă este instanța în a cărei rază teritorială urmează să fie pusă în aplicare decizia privind garanția sau, în absența acestei baze sau în cazul în care decizia privind garanția urmează să fie pusă în aplicare în raza teritorială a unor instanțe diferite, instanța districtuală (*sąd rejonowy*) pentru capitala Varșovia. O cerere de furnizare a unei garanții depusă pe durata procedurii este analizată de către instanța pe rolul căreia se află cauza, cu excepția cazului în care această instanță este Curtea Supremă (*Sąd Najwyższy*). În astfel de cazuri, instanța de prim grad de jurisdicție decide dacă garanția ar trebui sau nu să fie furnizată (articolul 734 din Codul de procedură civilă);
- din oficiu, în cazurile în care procedurile pot fi inițiate din oficiu (articolul 732 din Codul de procedură civilă).

Cererile de furnizare a unei garanții sunt depuse în scris. Acestea ar trebui să îndeplinească cerințele pentru memorii și să precizeze forma sub care trebuie furnizată garanția și, în cazul unei creanțe monetare, de asemenea, valoarea garanției (care nu poate depăși valoarea creanței urmărite, calculată împreună cu dobânda de la data la care este pronunțată decizia privind garanția, precum și luând în considerare costurile de furnizare a garanției, și poate include, de asemenea, costurile preconizate ale procedurilor), precum și circumstanțele care justifică cererea. În cazul în care o cerere de furnizare a unei garanții este depusă înainte de inițierea procedurilor, obiectul cauzei ar trebui, de asemenea, să fie descris pe scurt (articolul 736 din Codul de procedură civilă).

Garanția poate fi furnizată înainte de inițierea procedurilor sau în timpul acestora. După ce entitatea îndreptățită a obținut un titlu executoriu, garanția poate fi furnizată numai dacă prin aceasta se urmărește asigurarea unei creanțe pentru care termenul de executare nu a expirat încă [articolul 736 alineatul (2) din Codul de procedură civilă].

Atunci când garanția este furnizată înainte de inițierea procedurilor, instanța stabilește termenul în care ar trebui să fie depusă o scrisoare de inițiere a procedurilor, sub sancțiunea anulării garanției (articolul 733 din Codul de procedură civilă).

Cererile de furnizare a unei garanții trebuie să fie examinate fără întârzieri nejustificate, în termen de o săptămână de la data la care sunt depuse în instanță, cu excepția cazului în care dispoziții speciale prevăd altfel. În cazul în care un act de drept prevede ca cererile să fie examinate în timpul unei audieri, audierea în cauză ar trebui să fie programată în termen de o lună de la data la care a fost depusă cererea (articolul 733 din Codul de procedură civilă).

Garanția este furnizată în baza unei hotărâri judecătorești.

2.2 Principalele condiții

Garanția poate fi solicitată în toate chestiunile civile examinate de o instanță judecătorească sau o instanță de arbitraj (articolul 730 din Codul de procedură civilă).

Condițiile pentru furnizarea garanției sunt următoarele: cererea și interesul juridic în furnizarea garanției trebuie să fie fundamentate. Există un interes juridic în furnizarea unei garanții în cazul în care va fi imposibil sau foarte dificil să se pună în aplicare hotărârea pronunțată în cauza respectivă sau în caz contrar, va fi imposibil sau foarte dificil să se atingă scopul procedurii în cazul în care nu este furnizată garanția (articolul 730¹ din Codul de procedură civilă).

Scopul garanției nu poate fi acela de recuperare a creanței, cu excepția cazului în care un act de drept prevede altfel (articolul 731 din Codul de procedură civilă).

Instanța poate să condiționeze punerea în aplicare a deciziei privind garanția de constituirea unei depozit de către entitatea îndreptățită pentru asigurarea creanțelor entității obligate rezultate din punerea în aplicare a deciziei privind garanția, cu excepția

cazului în care entitatea îndreptățită este Trezoreria și a cazului în care garanția este furnizată pentru creanțe de întreținere, pensie de invaliditate sau sume datorate unui angajat în chestiuni legate de dreptul muncii într-o parte care nu depășește remunerația lunară completă a unui angajat (articolul 739 din Codul de procedură civilă).

3 Care este obiectul și natura măsurilor de acest fel?

3.1 Ce tipuri de bunuri pot face obiectul unor asemenea măsuri?

Garanția poate fi furnizată pentru:

- active mobile,
- indemnizații și salarii,
- creanțe asupra unui cont bancar sau alte creanțe, sau un alt drept de proprietate,
- bunuri imobile,
- nave sau nave în construcție,
- dreptul de proprietate în regim de locație comună asupra spațiului,
- o întreprindere sau exploatație agricolă, o unitate care face parte dintr-o întreprindere sau o parte a acesteia sau o parte a unei exploatații agricole.

Garanția nu poate să acopere elemente, creanțe sau drepturi excluse de la executare. Bunurile perisabile pot servi drept garanție în cazul în care entitatea obligată nu are alte bunuri cu care să asigure creanțele entității îndreptățite, iar bunurile pot fi vândute în cel mai scurt timp.

3.2 Care sunt efectele măsurilor de acest fel?

Scopul principal al procedurilor privind garanția este de a asigura faptul că entitatea îndreptățită (cel mai adesea creditorul) este protejată împotriva potențialelor efecte adverse ale întârzierii survenite în cauzele pendinte în fața instanței și de a îmbunătăți situația entității îndreptățite, în cadrul procedurii de executare, în cazul în care obiectul procedurilor judiciare și al garanției este o creanță exigibilă. Într-o măsură limitată, garanția poate permite, de asemenea, entității îndreptățite să obțină prestații în numerar.

În plus, garanția poate fi un răspuns la acțiunile entității obligate în detrimentul intereselor justificate ale entității îndreptățite.

Efectele garanției pentru entitatea obligată diferă în funcție de forma sub care este furnizată garanția și pot fi după cum urmează:

- în cazul în care sunt puse sub sechestrul active mobile, gestionarea activelor mobile după punerea sub sechestrul nu are niciun impact asupra cursului ulterior al procedurilor, iar procedurile de executare pentru bunurile mobile sechestrate pot fi realizate, de asemenea, împotriva cumpărătorului,
- în cazul în care contul bancar al unei întreprinderi sau al unui proprietar al unei exploatații agricole este poprit drept garanție, entitatea obligată poate colecta numai sumele stabilite de instanță pentru plata salariilor și a indemnizațiilor curente, împreună cu impozitele pe salarii și alte sume stabilite prin lege, precum și cheltuielile generale,
- poate fi dispusă o utilizare limitată a altor datorii și drepturi de proprietate puse sub sechestrul (modul de utilizare este stabilit de instanță),
- un executor judecătoresc vinde toate articolele puse sub sechestrul împreună cu drepturile la instrumente financiare înregistrate într-un cont de valori mobiliare sau într-un alt cont în sensul normelor privind tranzacțiile cu instrumente financiare, iar suma obținută este depusă în contul de depozit al instanței,
- o interdicție privind cedarea sau grevarea cu sarcini a unor bunuri imobile și se stabilește dreptul de proprietate în regim de locație comună asupra spațiului,
- o navă sau o navă în construcție este grevată cu o ipotecă maritimă,
- entitatea obligată este privată de drepturile de gestionare și este stabilită reorganizarea judiciară, iar veniturile rezultate din reorganizare servesc drept garanție,
- în ceea ce privește aspectele legate de întreținere, entitatea obligată trebuie să plătească o anumită sumă către entitatea îndreptățită o singură dată sau periodic.

3.3 Care este valabilitatea măsurilor de acest fel?

Entitatea obligată poate solicita în orice moment revocarea sau modificarea unei decizii obligatorii din punct de vedere juridic de furnizare a unei garanții în cazul în care motivul pentru furnizarea garanției încetează să mai existe sau se modifică (articolul 742 din Codul de procedură civilă).

Garanția este anulată în cazul în care:

- entitatea obligată depune valoarea garanției cerute de către entitatea îndreptățită în cererea de furnizare a unei garanții în contul de depozit al instanței,
- o creanță sau cerere este respinsă sau returnată în mod legal,
- o creanță sau cerere este respinsă sau procedurile sunt întrerupte,
- entitatea îndreptățită nu solicită întreaga creanță în cadrul procedurii sau solicită alte creanțe decât cea asigurată înainte de inițierea procedurii,
- o hotărâre judecătorească care admite o creanță asigurată devine definitivă (garanția este anulată în termen de o lună după ce hotărârea devine definitivă),
- entitatea îndreptățită nu solicită alte măsuri executorii în termen de două săptămâni de la data la care o hotărâre prin care se admite creanța devine definitivă în cazurile în care garanția a fost furnizată prin sechestrul asupra unor bunuri mobile, remunerații și salarii, creanțe dintr-un cont bancar sau alte creanțe sau asupra unui alt drept de proprietate ori prin instituirea reorganizării judiciare a unei întreprinderi sau exploatații agricole a entității obligate sau a unei unități care face parte dintr-o întreprindere sau o parte a acesteia sau a unei părți dintr-o exploatație agricolă a entității obligate.

4 Există o cale de atac împotriva măsurii dispuse?

Atât entitatea îndreptățită, cât și entitatea obligată pot depune o plângere împotriva deciziei privind garanția pronunțată de instanța de prim grad de jurisdicție (articolul 741 din Codul de procedură civilă).

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Ultima actualizare: 08/01/2018